

AKSİ SEDA

Kimse onlara karşılık vermedi
ikisi de boşluğa söyledi
ben diğerini anladım
insan üzerinden

Kaç kez denedi kendini
kaldırımdan geçen benzerlerinde
yandakinin tarazlanmış sesi
karışırdı televizyondakilere

Bir karşılık gibi dinlerdi
geceler boyunca uzaktakileri
bazı hafta sonları çocuklar gelse de
hep kendini dinlerdi diğeri

Ses bir varoluş biçimiydi
metal çitlerde bölüne bölüne
öyleydi güz günlerinde de
saksılar asmak balkon demirlerine

İkisi de işletti bölünmemiş bir süreyi
birinin zinciri kendinden ileri
“bıktım ilaçlardan” dediğini duydum diğerinin
açınca bir sabah pencereyi

Ötedeki köpek berideki adam
yapılmışlardı yalnızlıktan
fark ettim günler sonra
yoklukları aksi seda

Şimdi mazıların ötesindeki evin çitinde asılı
SATILIK yazılı bezde
sönmüş ışıklar bitişiğimdeki evde
boşluğa söylüyorum ben de

Mehmet Can Doğan